

२०७५ पौष ४ बुधबार १९-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- दान सदा पात्रलाई दिनु छ, फाल्तू समय खेर फाल्नु छैन। हरेकको अवस्था (नाडी) हेर- सुन्ने
समयमा उनीहरूको वृत्ति कहाँ जान्छ?”

प्रश्न:- पावन दुनियाँमा जानको लागि तिमी बच्चाहरूले धेरै ठूलो परहेज गर्छौं, तिमी परहेज के हो?

उत्तर:- गृहस्थ व्यवहारमा कमलफूल समान रहनु नै सबै भन्दा ठूलो परहेज हो। हाम्रो त्याग हो सारा बेहदको पुरानो दुनियाँको। एउटा आँखामा छ प्यारो घर, अर्को आँखामा छ प्यारो राजधानी। यस पुरानो दुनियाँलाई देख्दा देख्दै पनि देख्नु छैन- यो हो धेरै ठूलो परहेज, यही परहेजले पावन दुनियाँमा जानेछौं।

गीत:- धीरज धर मनुआ...

ओम् शान्ति। गीत सुन्दा नै बच्चाहरूलाई खुशीको पारा चढ्नु पर्छ किनकि दुनियाँमा दुःख त छ नै। मनुष्य सबै छन् नै नास्तिक अर्थात् बाबालाई जान्दैनन्। अब तिमी नास्तिकबाट आस्तिक बनिरहेका छौ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- अब हाम्रो सुखको दिन आइरहेको छ। कतै पनि तिमी बच्चाहरू जान्छौ भने सबै भन्दा पहिला तिमी आफ्नो परिचय देऊ, हामी आफूलाई ब्रह्माकुमार-कुमारी किन कहलाउँछौं? ब्रह्मा हुन् प्रजापिता, शिवको बच्चा। सबै भन्दा उच्च उहाँ निराकारलाई नै भनिन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर त उहाँका रचना हुन्। विष्णु र शंकरलाई कहिल्यै प्रजापिता भनिदैन। प्रजापिता ब्रह्मा यहाँ छन्। यो प्वाइन्ट राम्रो सँग धारण गर। लक्ष्मी-नारायण, राधा-कृष्णलाई प्रजापिता भनिदैन। प्रजापिता ब्रह्मा नाम प्रख्यात छ। यिनी हुन् प्रजापिता, साकार। अब स्वर्गका रचयिता त परमपिता परमात्मा शिव हुनु हुन्छ। स्वर्गका रचयिता ब्रह्मा होइनन्, निराकार परमात्मा नै आउनुभएर प्रजापिता ब्रह्माद्वारा स्वर्ग रचनुहुन्छ। हामी उहाँका सन्तान कति धेरै छौं। आत्माहरू त हुन् नै परमपिता शिवका सन्तान। सम्झाउने बडो राम्रो तरिका चाहिन्छ। भन, हामीलाई उहाँले राजरोग सिकाउनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा सृष्टिको आदि, मध्य, अन्तको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। पहिला यी ब्रह्माले सुन्छन्। जगत् अम्बाले पनि सुन्छन्। हामी हौं बी.के.। गायन गरिन्छ पनि- कन्या त्यो हो जसले २१ कुलको उद्धार गर्छिन्, २१ जन्मको सुख दिन्छिन्। हामीले परमपिता परमात्मा सँग २१ जन्म सत्ययुग-त्रेतामा सुख पाउनको लागि वर्सा लिन्छौं। सत्ययुग-त्रेतामा विश्व सदा सुखी थियो, पवित्रता पनि थियो। उहाँ हाम्रो बाबा हुनु हुन्छ, यिनी हुन् दादा। अब जसको पासमा यति धेरै बच्चा छन्, उनलाई त कुनै पर्बाह छैन। कति उहाँका बच्चाहरू छन्! हामीलाई ब्रह्माद्वारा शिवबाबा राजयोग सिकाउनु हुन्छ। उहाँ बेहदका बाबाबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ। सारा दुनियाँ पतित छ, उनलाई पावन बनाउनेवाला एक बाबा हुनु हुन्छ। पुरानो दुनियाँलाई बदल्ने, स्वर्गको रचयिता उहाँ सतगुरु हुनु हुन्छ, सर्वका सद्गति दाता। नयाँ दुनियाँमा हुन्छ नै लक्ष्मी-नारायणको राज्य। भारतवर्षमा जुन देवी-देवताहरूको राज्य थियो, ती देवताहरू नै ८४ जन्म लिन्छन्। अनि फेरि वर्ण पनि बताउनु पर्छ। समय पहिला नै लिनु पर्छ। भन, यी कुरालाई चित्त लगाएर राम्रो सँग सुन्नुहोस्। बुद्धिलाई भट्काउनु छैन। हामी सबै वास्तवमा शिवका सन्तान हौं। प्रजापिता ब्रह्मा त सारा मानव वंशावलीका

मुख्य (हेड) हुनुभयो। हामी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण उहाँबाट वर्सा लिइरहेका छौं। योगबलबाट विश्वको राज्य प्राप्त गर्नेछौं, बाहुबलबाट होइन। हामी घरबार छोड्दैनौं, हामी त आफ्नो घरमा रहन्छौं। यो स्कूल हो मनुष्यबाट देवता बन्ने। मनुष्य त कसैले पनि देवता बनाउन सक्दैन। यो दुनियाँ नै पतित छ। पानीको गंगा पतित-पावनी होइन। पटक-पटक त्यसमा स्नान गर्न जान्छन्, पावन त कोही बन्दैनन्। यस्तै, रावणको पनि उदाहरण छ। पटक-पटक जलाउँदै रहन्छन्, रावण मर्दैन। यो रावण भएको पोस्टर पनि लैजानु पर्छ। कुनै यस्तो ठूलो ठाउँमा जान्छौ भने एलबम पनि लैजानु पर्छ। हेर्नुहोस्, यी सबै बच्चाहरू हुन्। सबैले प्रतिज्ञा गरेका छन् पवित्र रहने। वास्तवमा ब्रह्माका सबै बच्चा हुन्। प्रजापिता ब्रह्मा मानव वंशावलीका हेड (प्रमुख) हुन्। यस समय प्राक्विकलमा हामी ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं, हुनु हुन्छ तपाईंहरू पनि तर तपाईंहरूले चिन्नु भएको छैन। अहिले दुनियाँमा कोही सच्चा ब्राह्मण छैन। सच्चा ब्राह्मण त हामी हौं। राज्य पनि हामीले पाउनेछौं। फेरि यो हो ब्राह्मणहरूको वंशावली। ब्राह्मण हुन् चोटी। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ कृष्ण भगवान् होइनन्। उनी त पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। ८४ जन्म पूरा हुने बित्तिकै फेरि देवता बन्नु छ। कसले बनाउने? बाबा बनाउनु हुन्छ। हामी उहाँ सँग राजयोग सिकिरहेका छौं। उहाँको नै महिमा हो एकोअंकार। उहाँ हुनु हुन्छ निराकार, निरहंकारी। उहाँले आएर सेवा गर्नु पर्छ। पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आउनु हुन्छ। अहिले त्यही गीता अध्याय (एपीसोड) दोहोरिइरहेको छ। महाभारी लडाईं लागेको थियो। सबै मच्छर सदृश्य गएका थिए। अहिले त्यही समय हो। परमपिता परमात्मा शिव भगवानुवाच हो, उहाँ हुनु हुन्छ रचयिता। स्वर्गमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। सृष्टिलाई सतोप्रधान बनाउनु बाबाको नै कर्तव्य हो। हामी उहाँलाई बाबा-बाबा भन्छौं। उहाँ आउनु हुन्छ अवश्य, शिवरात्रि पनि छ। यसको अर्थ पनि बताउनु पर्छ। पइन्ट नोट गरेर फेरि धारण गर्नु पर्छ। प्वाइन्टहरू बुद्धिमा रहनु पर्छ। कन्याहरूको बुद्धि त राम्रो हुन्छ। कुमारीहरूको गोडा धुन्छन्। हुन त कुमार-कुमारीहरू दुवै पवित्र छन्। फेरि कुमारीहरूको नाम किन गायन गरिन्छ? किनकि तिम्पो अहिलेको जुन नाम छ— कन्या ऊ हो जसले २१ कुलको उद्धार गर्छिन्, त्यसैले त्यो तिम्पो मान चलिआएको छ। हामी विश्वको रूहानी सेवा गर्छौं। हाम्रो उस्ताद (शिक्षक) सहयोगी परमपिता परमात्मा शिव हुनु हुन्छ। उहाँबाट हामी योगबलद्वारा शक्ति लिन्छौ, जसबाट हामी २१ जन्म एवरहेल्दी बन्छौं। यो ग्यारेन्टी छ। कलियुगमा सबै रोगी छन्, आयु पनि थोरै छ। सत्ययुगमा यति लामो आयु हुने फेरि कहाँबाट आए? यस राजयोगबाट यति लामो आयुवाला बन्छन्। त्यहाँ अकाले मृत्यु हुँदैन। एक शरीर छोडेर अर्को लिइन्छ। यो पुरानो शरीर हो। शिवबाबाको यादमा रहेर यो देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूलाई भुल्नु छ। बुद्धिद्वारा हामी बेहदको त्याग गर्छौं। हाम्रो बुद्धियोगको रूहानी यात्रा हो। त्यो शारीरिक यात्रा मनुष्यले सिकाउँछन्। बुद्धिको यात्रा बाबा बाहेक कोही सिकाउनेवाला छैन। यो राजयोग सिक्नेहरू नै स्वर्गमा आउँछन्। अब फेरि कलमी लागिरहेको छ। हामी सबै बाबाको बच्चा हौं, हामी बच्चाहरूलाई शिवबाबाबाट वर्सा मिल्छ। यी दादा पनि शिवबाबा सँग वर्सा लिन्छन्। तपाईं पनि बेहदका बाबा सँग वर्सा लिनुहोस्। यो ठूलो हस्पिटल पनि हो। हामी २१ जन्मको लागि फेरि कहिल्यै रोगी बन्दैनौं। हामीले विश्वको सच्चा सेवा गरिरहेका छौं, त्यसैले गायन छ शिव शक्ति सेना।

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— यादबाट आफ्नो विकर्म विनाश गन्थौ भने आत्मा शुद्ध बन्छ र ज्ञानलाई धारण गर्नाले तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। पवित्र बनेमा लक्ष्मीलाई अथवा नारायणलाई पनि वरण गर्नेछौं। सर्वगुण सम्पन्न, सम्पूर्ण निर्विकारी यहाँ बनेनौ भने लक्ष्मी-नारायणलाई कसरी वरण गर्न सक्छौ? त्यसैले भनिन्छ ऐनामा आफूलाई हेर— लक्ष्मी वा नारायणलाई वरण गर्न लायक बनेको छु? पूरा नष्टोमोह बनेनौ भने लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्दैनौ फेरि प्रजामा जान्छौ। शिवबाबालाई पनि परमधाम देखि आउनु पर्छ। अवश्य पतित दुनियाँमा आउनु भयो भने पावन बनाएर लैजानु हुन्छ। यहाँ हामी परहेज पनि धेरै राख्छौं। हाम्रो एक आँखामा प्यारो शान्तिधाम र अर्को आँखामा प्यारो राजधानी छ। हाम्रो त्याग सारा दुनियाँको हो। घर गृहस्थमा रहेर कमल फूल समान पवित्र रहन्छौं। वृद्धहरूले सम्झन्छन्— वानप्रस्थ अवस्था छ, जाऔं, मुक्तिधामको लागि पुरुषार्थ गरौं। यस समय त सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। हरेकलाई हक छ बाबा सँग वसा लिने। दुःखधामलाई भुल्नु छ। यो हो बुद्धिद्वारा त्याग। हामीले पुरानो दुनियाँलाई बुद्धिद्वारा भुलेर नयाँ दुनियाँलाई याद गछौं। फेरि अन्त मति सो गति हुन जान्छ। यो सबै भन्दा ठूलो ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो। भगवानुवाच— म राजयोग सिकाएर मनुष्यबाट देवता बनाउँछु। यस्तो- यस्तो तरिकाले सम्झाउनु पर्छ। भन, हामी जे सुनाउँछौं, त्यो बसेर सुनुहोस्। बीचमा प्रश्न सोध्नाले त्यो प्रवाह टुट्न जान्छ। हामी तपाईंलाई सारा सृष्टि चक्रको रहस्य बताउँछौं, शिवबाबाको ड्रामामा के पार्ट छ, लक्ष्मी-नारायण को हुन्, हामी सबैको जीवन कथा बताउँछौं। हरेकको नाडी (अवस्था) हेर्नु पर्छ। त्यस समयको वृत्ति हेर्नु पर्छ— राम्रो सँग सुनेको छ, तातो तावा जस्तो त भएर बसेको छैन? यता-उता त हेर्दैन। यहाँ बाबा पनि हेर्नुहुन्छ— को सामुन्ने सुनेर झुम्दछ, यो ज्ञान डान्स हो। त्यो स्कुल त सानो हुन्छ जसले गर्दा टिचरले राम्रो सँग हेर्न सक्छन्। त्यसैले क्रमबद्ध बसाउन सक्छन्। यहाँ त धेरै छन्, क्रमबद्ध बसाउन सकिदैन। त्यसैले हेर्नु पर्छ— कसैको बुद्धि कतै भाग्न त भाग्दैन? मुस्कुराउँछन्? खुशीको पारा चढ्छ? ध्यान दिएर सुन्छन्? दान सदा पात्रलाई दिनु पर्छ। फाल्तू समय खेर फाल्नु हुँदैन। नाडी हेर्ने पनि समझ चाहिन्छ। मनुष्यहरू त डराउँछन्— विशेषगरी सिन्धीहरू सम्झन्छन् कतै बी. के. ले जादू नलगाइ दिऊन्, त्यसैले सामुन्ने हेर्दा पनि हेर्दैनन्।

शिवबाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिमी ब्राह्मण नै त्रिकालदर्शी बन्छौ फेरि वर्णको रहस्य पनि बुझ्नु पर्ने हुन्छ। ‘हम सो’ को अर्थ पनि सम्झाउनु छ, हामी आत्मा नै परमात्मा हौं भन्नु गलत हो। कोही फेरि ब्रह्मलाई पनि मान्नेहरू छन्। भन्दछन्— अहम् ब्रह्मास्मि। माया त ५ विकार हो। हामी ब्रह्मलाई मान्दछौं। अब ब्रह्म त महत्त्व हो जुन हाम्रो निवास स्थान हो। जसरी हिन्दुस्तानमा रहनेले आफ्नो धर्म हिन्दू भनिदिन्छन्, त्यसैगरी उनीहरू पनि ब्रह्म तत्त्वलाई भनिदिन्छन् हामी ब्रह्म हौं। बाबाको महिमा अलग छ। सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... यो महिमा देवताहरूको हो। आत्मा जब शरीरको साथमा छ तब उसको महिमा छ। आत्मा नै पतित अथवा पावन बन्छ। आत्मालाई निर्लेप भन्न सकिन्न। यति सानो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट मिलेको छ। त्यसलाई फेरि निर्लेप कसरी भन्न सकिन्छ?

अहिले बाबाले शान्ति स्थापना गर्नुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूले बाबालाई के पुरस्कार दिन्छौ? उहाँले तिमीलाई २१ जन्म स्वर्गको राजधानीको पुरस्कार दिनु हुन्छ। तिमी बाबालाई के दिन्छौ? जसले जति

प्राइज बाबालाई दिन्छन् त्यति फेरि बाबा सँग लिन्छन् पनि। पहिला-पहिला यिनले प्राइज दिए। शिवबाबा त दाता हुनु हुन्छ। राजाहरूले कहिल्यै पनि हातमा यसरी लिदैनन्। उनलाई अन्न-दाता भनिन्छ। मनुष्यलाई दाता भन्न सकिदैन। दिन त तिमी संन्यासी आदिलाई दिन्छौ तर बदलामा फल त फेरि पनि शिवबाबा दाताले नै दिनु हुन्छ। भन्दछन्— सबैथोक ईश्वरले दिनु भएको हो, ईश्वरले नै लिनु हुन्छ, फेरि कोही मर्नो भने किन रुन्छन्? वास्तवमा न उहाँ लिनु हुन्छ, न उहाँ दिनु हुन्छ। त्यो त लौकिक माता-पिताले जन्म दिन्छन्। फेरि कोही मर्नो भने त उनीहरूलाई नै दुःख हुन्छ। यदि ईश्वरले दिनुभयो, उहाँले नै लिनुभयो भने दुःख किन हुनु पर्नो। बाबा भन्नुहुन्छ— म त सुख-दुखबाट अलग छु। यी दादाले आफ्नो सबैथोक दिए, त्यसैले फुल प्राइज पनि लिइरहेका छन्। कन्याहरू सँग त केही पनि छैन। यदि उनीहरूलाई आमा-बुवाले दिन्छन् भने फेरि शिवबाबालाई दिन सकिन्छन्। जसरी मम्मा पनि गरिब थिइन् फेरि हेर कति अगाडि गइन्। तन-मन-धनले सेवा गरिराखेकी छन्।

तिमीलाई थाहा छ— हामी शान्तिधाम हुँदै सुखधाम जान्छौं। जबसम्म हामी बाबाको पासमा जाँदैनौं तबसम्म विवाह घरमा कसरी आउँछौं? बुवाको घरमा त बसेका छौं। पहिला बाबाको पासमा जान्छौं फेरि विवाह घरमा आउनेछौं। यो हो शोक वाटिका, सत्ययुग हो अशोक वाटिका। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस वानप्रस्थ अवस्थामा स्वीट होम र स्वीट राजधानीको याद बाहेक अरू सबैथोक बुद्धिद्वारा भुल्नु छ। पूरा नष्टोमोह बन्नु छ।
- २) बुद्धियोगले बेहदको त्याग गरेर रूहानी यात्रा गर्नु छ। श्रीमतमा पवित्र बनेर विश्वको सच्चा सेवा गर्नु छ।

वरदानः— मनको खुशीद्वारा बिमारीलाई दूर भगाउने सदा स्वस्थ भव

भनिन्छ— मन खुश त संसार खुश, मनको बिमारीले शरीर पनि पहुँचो हुन्छ। मन ठीक छ भने शरीरको रोग पनि महसुस हुँदैन। चाहे शरीर बिमार होस् फेरि पनि मन दुरुस्त छ किनकि तिम्रो पासमा खुशीको उत्तम खुराक छ। यो खुराकले बिमारीलाई भगाइदिन्छ, भुलाइदिन्छ। मन खुश, संसार खुश, जीवन खुश छ, त्यसैले सदा स्वस्थ छौ।

स्लोगनः— समयको महत्त्वलाई जान्यौ भने सर्व खजानाहरूबाट सम्पन्न बन्छौ।